

MARTA VELS

**DNEVNICI
UBIBOTA**

PRVI DEO

S engleskog prevela

Vesna Stojković

**Čarobna
knjiga**

SADRŽAJ

PRINUDNO • 7

OPŠTA UZBUNA • 13

VEŠTAČKO STANJE • 117

PROTOKOL ODMETNIKA • 227

IZLAZNA STRATEGIJA • 341

DOM: STANIŠTE, PODRUČJE, NIŠA, TERITORIJA • 463

၁

PRINUDNO

Nije da otkako sam hakovao svoj modul za upravljanje nisam razmišljao o tome da ubijem ljude. Ali onda sam počeo da istražujem servere kompanije i otkrio stotine sati zabavnih medija koji su mogli da se skinu i pomislio sam, čemu žurba? Uvek mogu da pobijem ljude po završetku sledeće serije.

Čak i ljudi razmišljaju o tome da ubijaju ljude, posebno ovde. Mrzim rudnike i rudarenje i ljude koji rade u rudarstvu, a od svih glupih rudnika kojih se sećam, ovaj glupi rudnik mrzim najviše. Ali ljudi ga mrže više. Moj modul za procenu rizika predviđa da su šanse da će se dogoditi masakr među ljudima pre isteka ugovora 53 procenata.

„Tupsone“, rekla je Ilejn Asi. „Nisi ti nadzornik.“

Možda bi taj procenat trebalo da bude veći, imajući u vidu to kako se troje ljudi na platformi za opservaciju prepiralo oko količine protoka. Nije kao da me je bilo briga. Bio sam na fidu za zabavu i gledao 44. epizodu *Uspona i pada meseca utočišta* i pratio ključne reči u ambijentalnom audio-signalu kako bih čuo ako neki čovek kaže nešto važno, što je bio malo verovatan slučaj.

„Od tih stvorova mi se okreće želudac.“ To je rekla Sekai, gledajući u mene. Niko ne voli bezbednosne jedinice. Čak nas ni ja ne volim. Mi smo delom ljudski, delom bot konstrukti i zbog nas se svi unerveze i osećaju nelagodno.

Nisam reagovao. U punom sam oklopu i vizir mi je zatamnjen. Osim toga, 98 posto moje pažnje bilo je usredsređeno na epizodu

koju sam gledao. Telohranitelj pravozastupnika kolonije i njen najbolji prijatelj upravo je smrskan pod otpadom dok je pokušavao da spase mehaničara sa transportera zarobljenog u havariji. Da li su zaista hteli da je ubiju? To je bezveze.

Nisam shvatio da se na platformi išta dogodilo dok nisam čuo prigušeni krik. Premotao sam svoj video: Asa se naglo okrenuo i slučajno naleteo na Sekai, oborivši je sa platforme.

Sjajno. Pauzirao sam epizodu i proverio kontrolni dron dole u oknu. Nisam mogao da dobijem sliku, ali pratio sam energetski potpis Sekainog odela. Odbila se o zid stabilizatora (joj!) i udarila o lopaticu na kućištu ekstraktora. Gravitacija u oknu je bila slabija i postojala je šansa da udari nisu... da, pomerala se. Izolovao sam njen kom signal i čuo hrapavo, preplašeno disanje. Imala je 90 sekundi pre nego što se ta lopatica pomeri i gurne je dole da bude spaljena u kolektorima.

Pomislili biste da je moj posao da se bavim ovim. Ali ne, moj posao je: 1) da sprečim da radnici ukradu imovinu kompanije, sve počev od alata, do papirnih ubrusa iz kantine; 2) da sprečim da radnici povrede i/ili ubiju upravu, ma koliko primamljivo to bilo; i 3) da sprečim radnike da namerno povrede jedni druge na način koji bi umanjio produktivnost. Zato je odgovor centralnog sistema na moj znak za uzbunu bio da mi kaže da ostanem na svojoj poziciji.

Rudnikom je upravljala škrta, korumpirana đubrad, tako da je najbliži sigurnosni bot bio 200 metara iznad nas. Centralni sistem mi je naredio da ostanem na svojoj poziciji; bezbednosni responder 28 je bio na putu. Stići će taman na vreme da pokupi gomilu koja se puši, nekada poznatu kao Sekai.

Shvativši šta je uradio, Asa je pravio buku koja je neugodno delovala na organske delove u mojoj glavi. Ilejn je jecala. Mogao sam da ih ignorišem i vratim se epizodi, ali sviđala mi se telohraniteljka pravozastupnika kolonije i nisam želeo da bude

mrtva. Sekai, ljudsko biće za koje sam tehnički bio odgovorna, takođe će uskoro biti mrtva.

Pošto je moj modul za upravljanje neaktivan, ponekad radim neke stvari i nisam sasvim siguran zašto. (Izgleda da dobijanje slobodne volje, nakon što je tokom čitavog tvog postojanja 93 procenata tvog ponašanja bilo kontrolisano, čudno deluje na to kako kontrolišeš svoje nagone.) Ne razmišljajući, zakoračio sam preko ivice platforme.

Dok sam padao niz okno, šutnuo sam zid stabilizatora da se odgurnem u izvor slabije gravitacije. Sleteo sam na kućište iznad Sekai. Baš u trenutku kada je centralni sistem poslao naredbu mom modulu za upravljanje, koja je trebalo da sprži moje neorganske delove i meke ljudske delove. Ha.

Sekai me je pogledala, razrogačenih očiju. Njena kaciga je naprsila (eto šta dobijete uz vrhunsku opremu), a lice joj je bilo prošarano suzama. Pokrenuo sam bezbednu audio-vezu između svog oklopa i njenog odela, zakačio jednu šaku oko ivice kućišta i posegao dole. „Imamo 45 sekundi da izađemo odavde pre nego što oboje umremo“, rekao sam.

Uzdahnula je i posegla naviše da me uhvati za mišicu. Kada sam je povukao uz svoje grudi, lopatica se okrenula i pala. Preplavio nas je mlaz vreline i radijacije. Sekai je ciknula. Želeo sam da i ja ciknem, ali bio sam previše zauzet. Rekao sam: „Samo prikači svoj opasač za mene.“

Ubacila je nekako memorijske štapiće i pričvrstila ih. Sada sam mogao da se usredsredim na drugu fazu ovog glupog plana. Hakovao sam centralni sistem kada sam prvi put dopremljen ovamo. Sada sam morao da ga nateram da zaboravi ono što je upravo video. Ne – morao sam da učinim da izgleda kao da je ovo bila ideja centralnog sistema.

Kada sam se popeo uz okno i prebacio nas oboje na platformu, centralni sistem je bio ubeđen da mi je naredio da spasem Sekai.

Postavio sam je na noge, izbacivši plač iz koma i izvukao fid uprave, kome nije trebalo da imam pristup. Dobro je: nadzornici su bili zbunjeni što je centralni sistem poslao bezbednosnu jedinicu da spase radnicu, ali su zaključili da to ima veze s produktivnošću. Sekai i ostali dobiće novčane kazne, jer su gotovo zakrčili kolektore njenim spaljenim telom, ali pretpostavljam da je to bolje nego da je mrtva.

Ilejn je pokušala da odvuče Sekai, ali ona se okrenula i doteturala se do mene. „Hvala“, rekla je. Kao da je mogla da me vidi kroz moj vizir, misao koja je sama po sebi bila dovoljno zastrašujuća da mi je pouzdanost performanse pala za 3 procenta.

Asa ju je nežno uhvatio za mišicu. „Oni ne mogu da pričaju“, rekao joj je.

Odmahnula je glavom kada ju je njen prijatelj usmerio ka prilaznom mostu. „Ne, pričao je. Čula sam ga.“

Pošto sam se vratio na svoje stražarsko mesto, ponovo sam počeo epizodu. Možda će neko spasti i telohraniteljku pravozastupnika kolonije.